Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26059
Copyright: Admont, Benediktinerstift

et uicio. Ad quod igitur dicimus quia sicut in puritate illa ex parte corporis et anime a qua fit justificatio et mundificatio in puritatem sanctificationis in uno. Sed et quinque puritates quas sequuntur de nativitate nascentes in peccato et cum peccato originali. i. feditas et dispiciencia per primus culpe maclam. Sen. ij. si lauas te nitro et multiplicaueris tibi herbam borich. tu maclata es iniquitate tua. ij. Noxietas obligationis culpe ad penam. ij. Et xxc. Nec. iij. dum primus meus fuit nisi morti obnoxia. etc. iij. Infirmitas ad resistendum peccato. Infirmata est in paupertate uitus mea. iij. Pronitas ad cadendum in peccatum. Sen. iij. Omnis via mea ab adolescentia sua prona est in malum. Nunc igitur sanctificatio per baptismum gratiam tollat. Baptizatus reatum quem obligatio culpe originalis ad penam eternam et maclae distinctionis quantum ad deformitatem ymagis in ea reformata remanet tunc ex fomite nondum restituto nec extinto infirmitas resistendi et pronitas cadendi in peccatum. Ex quibus causatur possibilitas et facilitas ad recidiuum post baptismum.

De triplici sanctificatione Beate Virginis.

Quia igitur sanctificatio
iuxta et gratia spiritualis uel omnes gratiam sacramentalem baptismi per quam baptizantur mundantur ab originali sed non peccatum mediante munere baptismalis sanctificatis. Aug. i. lib. de presentia et templo dei legitur de sanctificatione iuxta sententiam determinate quasi cum efficacia sic ista gratia spiritus sanctificatur. i. ytio. uti semper et Johannes baptista. quos gratia non obstitere illa sanctificatione ad mum adhuc venialiter peccare potuisse unde. d. Johe. anima deserti tenis. ij. amus cuius timas fugiens petisti ne leui saltem maclare uitam flamie posses. etc. Secundum quod sedum gratiam sentia sedu et dictum. Beata ygo successiuae tribus gradibus sanctificationis usque ad summum justificata et mundata et sanctificata fuit primo si uero quasi sanctificatio per gratiam simul sed fuit tpe cum mundificatione et mundificatione precepit et habuit originale culpa et maclam primitiuam gratiam. Et fomite originali relinquit tm non extinguit. i. ceu. ita quasi fomitus non posset monere ad peccandum. Nunc cum adhuc remanet quantum ad concupiscentiam et tractum. De ij sanctitate et sanctione de ij. Sanctitas et magnificentia a sanctificatione dei. Aug. lib. de natura et gratia. Excepta hac sola virgine de qua cum de peccato agitur nullam uolo fieri mentionem. Omnes alij puri homines peccauerunt. Sed sanctificata fuit ultimus et ipse sit fuit in tuce et virtutis altissimi obumbrace et filij dei nec per quasi sanctificatio fuit fomitis totalis extinctio et bono confirmatio. quam sequebatur impossibilitas peccandi et facilitas ac facultas in quibus liberi atque merendi. Vnde Bnh. Ego puto quasi sanctionis dna ad corpus fuit in ipsam per sancti spiritus superuenientem descendit que non tm pnius ortum et tuta sanctificauit. Et et ab omni peccato deinceps immune tuebatur. quemadmodum alia in natus mulierum creditur esse donatum. De hac sanctificatione d. in psalmo. Sanctificauit tabernaculum suum altissimus. etc. Tertio sanctificata fuit filij dei celi in ipsa. Vnde mensibus celitus hinauit. et sua in hinuitate templum glebi fecit et gaudent et dedicauit. Ecce. xcvij. Creauit me receuit in tabernaculo meo. Ecclij. xlvij. Magnestas domini in gressa est in templum et repleta est gloria domus dni. Hanc sanctificationem secuta sunt ea. j. ad summa puritate purificationis quam dicit Anselmus. Quia ex puritate nutebat quasi deo maior nequit intelligi. ij. Omnis dispositus in finem alicuius. Sen. xlvij. Do tibi pro vna vestra tres tuos. Et tuli quemadmodum ad ceci in gladio et arcu meo. iij. Eoli do et dnum in holocaustis et tentabis deducto. Ita quod solum in quantum. Et in possibile est.